

§ 4.

Den i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 § 92, Stk. 3, hjemlede Ændring for Finansaaret 1942—43 af Tillægget til visse Honorarer m. v. bortfalder, og i Stedet forhøjes fra 1. April 1942 det i Henhold til Lov Nr. 111 af 18. Marts 1941, jfr. Lov Nr. 469 af 14. November s. A., for Finansaaret 1941—42 fastsatte Honorartillæg med 4 pCt.

§ 5.

Tjenestemænd, Funktionærer og Pensionister m. v. i en Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, i hvis Lønningvilkkaar indgaar Reguleringsstillæg eller Dyrtidstillæg, der reguleres i Henhold til Statstjenestemandslovens Regler eller efter hertil principielt svarende Regler, kan i nærværende Lovs Gyldighedsperiode ikke oppebære større Dyrtidsforhøjelse end de i § 1 fastsatte Beløb.

§ 6.

Finansministeren bemyndiges til for Statstjenestemænd og Statspensionister, der er fyldt 60 Aar, og hvis Reguleringsstillæg er blevet nedsat eller fremtidig nedsættes som Følge af Ændringer i deres ægteskabelige Stilling eller Husstandsforhold, at bestemme, at Reguleringsstillægget, saafremt særlige Forhold taler derfor, fortsat udbetales efter den i Tjenestemandslovens § 91, Stk. 1, omhandlede Sats.

§ 7.

Den i Finansaarene 1941—42 og 1942—43 foretagne Forhøjelse af Reguleringsstillægget kan ikke medregnes i det Beløb, paa hvilket der i Henhold til Tjenestemandslovens § 34 kan gives Forskrivning.

§ 8.

Loven er gyldig for Finansaaret 1942—43, idet den dog inden 1. November 1942 vil være at forelægge Rigsdagen til Revision.

Hans Rasmussen.

Johan Strøm.